

tal. Men foruden denne stærke Stigning i de skriftlige Ekspeditioners Antal er det mere og mere almindeligt, at der sker personlige Henvendelser i Udenrigsministeriet, og ogsaa derved har Udenrigsministeriet været mere nyttebringende end tidligere.

Loven om Omordning af Udenrigsstyret af 1921 var præget af den Optimisme, som fulgte efter Krigens Afslutning, og de dermed i Forbindelse staaende Forhaabninger om en ny Fremgang for dansk Erhvervsliv og Haabet om at erobre nye Markeder. Det var denne Optimisme, der laa til Grund for den stærke Udvidelse. Men vi kan nu sige, at Rammerne var for stort anlagt. I denne Forbindelse bør det dog huskes, at Danmarks Betydning overfor Udlandet har været stigende. Dette markeres ikke mindst af, at i 1914 havde vi 19 fremmede Missionschefer her, medens vi nu har 33. Dertil kommer endnu en Ting. I en Nedgangstid bør vi neppe skære saa dybt, at vi derved unddrager Erhvervene en Støtte, som de har haft nu i de senere Aar, udenrigspolitisk set, og som de nu trænger haardere til end nogen Sinde; man kan dog naturligvis ikke skære ned, uden at det gør ondt paa et eller andet Sted.

Medens adskillige Ministerier Aar efter Aar er mødt med stærkt forøgede Udgiftposter, har Udenrigsministeriet aldrig udfyldt de Rammer, der blev givet i Loven af 1921, og har senere Aar efter Aar indskrænket disse Rammer. Dette bør vi ogsaa huske, naar vi i Dag staar overfor en Nedsæringslov paa det paagældende Omraade. Ellers plejer man jo hurtigt at udfylde de givne Rammer, men i Udenrigsministeriet har man ikke blot ikke udfyldt dem, men man har indskrænket dem. Dette kan jeg bedst understrege ved at nævne Eksempler fra nogle af de vigtigste Poster. To selvstændige Gesandtskabsposter blev aldrig oprettet, og 3 andre Gesandtskabsposter blev senere nedlagt. Dette er jo en meget betydelig Indskrænkning af Loven af 1921. Nu foreslaas der yderligere Besparelser paa Gesandtskabsposterne. Der foreslaas ogsaa Indskrænkning af Tjenestemænd af 3die Klasse. Vi har tidligere nedlagt Embedet for Presseattachéen i Washington. Nu foreslaas det ogsaa at nedlægge Posterne i London og Paris, saaledes at kun Posten i Berlin bliver tilbage.

Det kan være ønskeligt, at der hersker Fasthed i Udenrigsstyret, at dette ikke stadig er omgivet af Usikkerhed og underkastet Omorganisation; men Bevægelse i Rammerne kan dog ikke helt undgaas. Til

visse Tider vil der være Krav om Bevægelighed i Ordningen, som man ikke kan sidde overhørig, og det vil heller neppe kunne undgaas i Fremtiden, selv om vi sikkert har været inde i den mest urolige Periode i saa Hensende, som vi foreløbig kan vente. Da vi f. Eks. i 1921 drøftede Loven om Udenrigsstyret, havde vi særlig vor Opmærksomhed henvendt paa Rusland, idet man mente, der efter Krigens Afslutning vilde være betydelige Muligheder for dansk Erhvervsliv der, og derfor blev der i Loven vedtaget Oprettelsen af en hel Del Konsulatposter, en hel Del udsendte Konsuler til Rusland. Desværre har Forholdene i Rusland ikke hidtil svaret til disse Forventninger, og disse Konsulatposter blev derfor aldrig oprettet, og nu foreslaar man yderligere Indskrænkning. Til Gengæld fik vi efter Verdenskrigen en Række nye Stater, Finland, de tre Randstater, Polen, Czekoslovakiet o. s. v., som Danmark har fremragende Interesse i at staa i diplomatisk Forbindelse med, og som jo ogsaa blev taget med ind i Loven af 1921. Og siden den Tid har vi faaet Folkeforbundet, som har givet forøget Udgift, dels til Danmarks Udgifter til Folkeforbundet og dels til Danmarks Deltagelse i Folkeforbundets Forsamlinger. Udgiften hertil har andraget ca. 300 000 Kr. Men jeg vil udtrykkelig sige, at Fasthed er ønskelig, og jeg vil haabe, at vi nu maa naa til en Ordning, der betyder mere Fasthed og mere Arbejdsro i det udenrigsministerielle Styre.

Efter Vedtagelsen af Loven af 1921 steg Udenrigsministeriets Budget fra 3,3 Mill. Kr. til 7,2 Mill. Kr. Dette var en betydelig Stigning, og denne forøgede Udgift markerede i høj Grad Nyordningen. Men som jeg sagde før, har man siden stadig indskrænket disse Udgifter saaledes, at i indeværende Aar er vi nede paa 5,7 Mill. Kr. til Udenrigsministeriet, og hvis det Forslag, der nu er fremsat, vedtages, kommer vi ned paa ca. 4,9 Mill. Kr., eller en Besparelse paa 820 000 Kr., deraf er de 660 000 Kr. paa den ydre Tjeneste og de 160 000 Kr. paa den indre Tjeneste. Hvad den sidste angaar, har man hovedsagelig lagt Forenklingskommissionens Forslag til Grund, og den nævnte Besparelse vil fremkomme som Udenrigsministeriets Bidrag til Normeringsloven.

Jeg skal ikke komme videre ind paa Enkeltheder, de er allerede omtalt dels i Bemærkningerne til Lovforslaget og dels af den højtærede Udenrigsminister i hans Fremsættelsestale. Alle saadanne Spørgsmaal kan jo ogsaa bedst behandles i et